നിഷാദം

ഇ. ഹരികുമാർ

നിഷാദം

ഇ. ഹരികുമാർ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, E. Harikumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Two Boys Singing, a painting by Frans Hals (1582/1583–1666). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

നിഷാദം

അയാൾ സ്റ്റുഡിയോയുടെ വരാന്തയിൽ കാത്തിരുന്നു. ഒമ്പതുമണിക്കു വരാനായിത്തന്നെ അവർ അവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതു്. തന്റെ അത്യുത്സാഹം കാരണം എട്ടരയ്ക്കു തന്നെ എത്തി. എറണാകുളത്ത് എന്തു കാര്യത്തിനു വന്നാലും വളഞ്ഞമ്പലത്തു ദേവിയെക്കണ്ട് അനുഗ്രഹം വാങ്ങിക്കും. പ്രസാദവുംകൊണ്ടു പുറത്തു കടന്നപ്പോൾ എട്ടുമണി ആയിട്ടേയുള്ളൂ. ധാരാളം സമയം ബാക്കിയുള്ളതുകൊണ്ട് സ്റ്റുഡിയോ വരെ നടന്നു. ഇപ്പോൾ ഒമ്പതു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മറുവശത്ത് ചാരുബെഞ്ചിലിരുന്ന മൂന്നു പെൺകുട്ടികൾ കോറസ്സു പാടാൻ വന്നവരാണ്. എന്താണ് റെക്കോർഡു ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്ന് അവർക്കും അറിയില്ല. കോറസ്സു പാടാൻ വരണമെന്നു പറഞ്ഞു. അവർ വരികയും ചെയ്തു. അവർ സ്ഥിരം കോറസ്സു പാടുന്നവരാണത്രേ. കൂടുതൽ സംസാരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവർ അന്യോന്യം നോക്കി വായപൊത്തി അർത്ഥംവെച്ചു ചിരിച്ചു. തന്റെ പേരക്കുട്ടികളാവാൻ പ്രായമേ അവർക്കുള്ളൂ. അയാൾ സ്വന്തം പേരു പറഞ്ഞു. അവർക്കറിയില്ല; അവർ അങ്ങനെ ഒരാളെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ല.

അവരെ പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. മൂപ്പത്തഞ്ചു വർഷം മുമ്പു സിനിമയിൽ വന്ന പാട്ടുകൾ ഈ കുട്ടികൾ കേൾക്കണമെന്നില്ല. അറിയണമെന്നില്ല. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും പുതിയ സിനിമാപ്പാട്ടുകളേ നിലവിലുള്ളൂ. തനിക്കവരേട്ടേ, പണ്ടുതന്നെ അധികമൊന്നും അവസരം കിട്ടിയിരുന്നുമില്ല. പത്തിരുപത്തഞ്ചു പാട്ടുകൾ അഞ്ചാറു സിനിമകളിലായി പാടിയിട്ടുണ്ട്. അത്രമാത്രം. പക്ഷേ, പാടിയവയെല്ലാം തന്നെ ഹിറ്റായിരുന്നു. ആ രംഗത്ത് എന്തുകൊണ്ടോ പിടിച്ചുനിന്നില്ല. സിനിമാപ്പാട്ടുകൾ സംതൃപ്തി തന്നില്ല. ശാസ്ത്രീയ സംഗീതരംഗത്തു വളരെയധികം ശോഭിക്കാനുമായില്ല. അതിനിടയ്ക്കു വല്ലതായി വന്ന കടുംബന്ധത്തെ നോക്കാൻ പലജോലികളും സ്വീകരിച്ചു. എക്സ്പോർട്ട് കമ്പനിയിൽ ലയ്സൺ ഓഫിസർ മുതൽ കറിക്കമ്പനിയിൽ ബിൽ കലക്ടർ വരെ. അവസാനം എല്ലാം ഇട്ടെറിഞ്ഞ് നാട്ടിൽ ഒരു സംഗീത ക്ലാസ്സു തുടങ്ങി. കഴിവുള്ള കറുപ്പു കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഒരു കാസറ്റു കമ്പനിയിൽ നിന്ന് ഇങ്ങനെ ഒരു ഓഫർ കിട്ടിയതു്. നല്ല കാലങ്ങളെല്ലാം തിരിച്ചു വരുന്നതുപോലെ. എയർ കണ്ടീഷൻ ചെയ്തു സ്റ്റുഡിയോയിലെ റൂം സ്പ്രേയുടെ അലട്ടലു്, തൃപ്തയുണർത്തുന്ന ഗന്ധം. അനാഥമായിക്കിടക്കുന്ന വാദ്യോപകരണങ്ങളുടെ നിശ്ശബ്ദസംഗീതം. ഗ്ലാസ്സിട്ട റെക്കോർഡിംഗ് മുറിയിൽ സാവധാനത്തിൽ തിരിയുന്ന സ്പൂൾ എല്ലാം ഒരിക്കൽക്കൂടി.

വരാന്തയിൽ ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ ആൾക്കാരുണ്ട്. നീല സഞ്ചിയുടെ കെട്ടഴിച്ച് തബല പുറത്തെടുത്തു പരിശോധിക്കുന്ന മെലിഞ്ഞ ചെറുപ്പക്കാരൻ, ഗിറ്റാർ മടിയിൽവച്ച തബലക്കാരനോടു സംസാരിക്കുന്ന ജീൻസിട്ട ഒരാൾ. വരാന്തയുടെ ഒരറ്റത്ത് പുറത്തേക്കു നോക്കിനില്ക്കുന്ന രണ്ടുപേർ. ആരും ഗോപാലൻനായരെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അയാൾ തന്റെ സ്റ്റേഹിതനുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നു. സ്റ്റുഡിയോയിൽ വന്ന് തന്നെ സംഗീത സംവിധായകനും പ്രൊഡ്യൂസർക്കും പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരാമെന്നാണ് രാമചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞതു്.

എട്ടു പാട്ടുകളുണ്ടാവും, ഓരോ പാട്ടിന് അഞ്ഞൂറുരൂപവച്ച് നാലായിരം കിട്ടുമെന്നാണ് പറഞ്ഞതു്. നാലായിരം രൂപ! തനിക്ക് ആ പണം ആവശ്യമുണ്ട്. എന്തു പാട്ടുകളായിരിക്കുമെന്ന രാമചന്ദ്രനറിയില്ല. ഭക്തിഗാനങ്ങളായിരിക്കും. ഭക്തിഗാനങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ പോകുന്നതു്. റിമുഭക്തിഗാനങ്ങളാണെങ്കിലും ക്രിസ്തീയഭക്തിഗാനങ്ങളാണെങ്കിലും താൻ പാടാൻ തയ്യാർ. പിന്നെ ശ്രീകൃഷ്ണനെപ്പറ്റിയുള്ള ഗാനങ്ങളാണെങ്കിൽ വിശേഷായി. മനസ്സറിഞ്ഞു പാടാമല്ലോ. കൃഷ്ണ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ ആരു പാടിയാലും നന്നാവും; അതങ്ങനെയാണ്.

കോണികയറി നാലുപേർ വന്നു. ആവൂ. തന്റെ കാത്തിരിപ്പ് അവസാനിച്ചു.

'ആ! മാഷ് എത്തിയല്ലേ?'' രാമചന്ദ്രൻ ചോദിച്ചു.

പരിചയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാരനായ സംഗീത സംവിധായകൻ ജോസ് പറഞ്ഞു.

'മാഷടെ പാട്ടൊക്കെ കേട്ടുകൊണ്ടാ ഞാനൊക്കെ വളർന്നതു്. ഞങ്ങക്കൊക്കെ മാഷ്ടെ പാട്ടുകള് ഹരമായിരുന്നു.'

അയാൾ 'എന്തിനു വന്നു നീ കാനനത്തിൽ' എന്നു ഇടങ്ങുന്ന പാട്ടു മൂളാൻ തുടങ്ങി. ഗോപാലൻ നായർ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രശംസയ്ക്കുള്ള കഴപ്പുമെന്തെന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവു് പ്രശംസിക്കുന്ന ആൾ വിലയ്ക്കെടുക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ശബ്ദം നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരടിമയാകുന്നു. കോറസ്സു പാടാൻ വന്ന പെൺകുട്ടികൾ അയാളെ ആരാധനയോടെ നോക്കി. മാഷ് ഇത്ര വലിയ ആളായിരുന്നുന്ന് ഞങ്ങളറിഞ്ഞില്ലട്ടോ എന്ന ഭാവം.

'മാഷ് ഇനിയും സിനിമേല്ട് പാടണം.' ജോസ് പറഞ്ഞു. 'നോക്കട്ടെ, എനിക്ക് അടുത്തതന്നൊരു സിനിമ കിട്ടം. മാഷെക്കൊണ്ട് രണ്ടു പാട്ടെങ്കിലും പാടിക്കും.'

റെക്കോർഡിസ്റ്റ് മിക്സറിനു മുമ്പിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ജോസ് വാദ്യോപകരണങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർക്കു നിർദ്ദേശം കൊടുക്കുകയാണ്. രാമചന്ദ്രൻ ചോദിച്ചു.

'മാഷ്ടെ ക്ലാസ്സൊക്കെ നന്നായി നടക്കുന്നില്ലേ? ഇപ്പോ എത്ര കുട്ടികളുണ്ട്?''

'പത്തുപന്ത്രണ്ടു പേരുണ്ട്.' ഗോപാലൻ നായർ പറഞ്ഞു. 'ഇന്നം നാളേം ക്ലാസ്സുണ്ടാവില്ല. മാഷ് രണ്ടു ദിവസത്തിലധികം വിട്ടുനില്ക്കരുത്ന്നാണ് കുട്ടികള് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. കാസറ്റില് പാടാൻ പോവ്വാണ്ന്ന് പറഞ്ഞപ്പോ സമ്മതിച്ചതാ. എല്ലാവർക്കും ഓരോ കാസ്റ്ററ്റും കൊടുക്കണംന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.'

'മാഷ് ഈ ജോസിനെ വിടേണ്ടാ കേട്ടോ. ആൾക്ക് സിനിമേലൊക്കെ നല്ല പിടിപാടുണ്ട്. വല്ല ചാൻസും കിട്ടിയാലായില്ലേ.'

ചാൻസുകൾ കിട്ടിയാലേ രക്ഷയുള്ളു. ഗോപാലൻ നായർ മനസ്സിൽ കരുതി. രജനിക്കു വന്ന ആലോചന നല്ലതാണ്. പയ്യൻ ഗൾഫിലാണ്. ജനവരിയിൽ വരും. അപ്പോഴേക്കു തയ്യാറാകണം. സംഗീത ക്ലാസ്സുകൊണ്ടു നിത്യച്ചെലവുകൾ കഴിഞ്ഞു പോകും. അത്രമാത്രം. ഒരു കല്യാണം നടത്തുക എളുപ്പമല്ല.

'മാഷെ നമുക്കു തുടങ്ങാം.' ജോസ് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

'ശരി.'

'ഞാൻ ഒന്ന് ഓഫീസുവരെ പോയിട്ടു വരാം.' രാമചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു. 'ഒന്നു മുഖംകാണിച്ചു വരേല വേണ്ടു.'

അയാൾ പോയി. ഗോപാലൻനായർ ജോസിന്റെ അടുത്തുചെന്നു. ഒരാൾ വോക്കലിസ്റ്റിന്റെ കണ്ണാടിമുറിയിലെ മൈക്ക് ടെസ്റ്റ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

'നമുക്ക് ആദ്യം വെറുതേ ഒന്നു പാടിനോക്കാം.' ജോസ് പറഞ്ഞു. 'പെൺകുട്ടികൾക്കു പ്രാക്ടീസുമാകം.'

പാട്ടെഴുതിയ കടലാസ്സ് ഗോപാലൻനായരെ ഏല്പിച്ച് ജോസ് കാബിനെ പുറത്തുകടന്നു. ജൂബ്ബയുടെ കീശയിൽനിന്നു വെള്ളമുത്തു കണ്ണുട എടുത്ത് ഗോപാലൻനായർ കടലാസ്സു നിവർത്തി. ഒരു രണ്ടാവൃത്തിയെങ്കിലും വായിക്കണം. അയാൾ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു മദ്രാസിൽ സ്റ്റുഡിയോ ഫ്ളോറിൽ മൂർത്തിമാഷടെ മുമ്പിൽ പാടാൻ നിന്നതോർത്തു. തലേന്നു ഹോട്ടൽമുറിയിൽ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ റിഹേഴ്സൽ കഴിച്ചതായിരുന്നു. എന്നിട്ടും മൈക്കിനു മുമ്പിൽ നിന്നപ്പോൾ പതറിപ്പോയി. മൂർത്തിമാഷ് അടുത്തു വന്നു സംസാരിച്ചപ്പോഴാണ് ധൈര്യം കിട്ടിയതു്. ഇന്നു റിഹേഴ്സലുകളൊന്നുമില്ല. ഒന്നോ, രണ്ടോ പ്രാവശ്യം പാടി നോക്കും. അത്ര തന്നെ. അയാൾ പാട്ടു വായിക്കാൻ തുടങ്ങി.

വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമായി അയാൾ നിന്നു. കണ്ണുട അഴിച്ച് അയാൾ ചുറ്റും നോക്കി. എല്ലാവരും തിരക്കിലാണ്. ആർട്ടിസ്റ്റുകൾ സംഗീതോപകരണങ്ങൾ ട്യൂൺ ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീശബ്ദം പാടുന്ന പെൺകുട്ടി കാബിനിലേക്കു കടന്നുവന്നു കൈകൂപ്പി.

'സാർ, നമസ്കാരം.'

അയാൾ അതു ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അയാളുടെയുള്ളിൽ എന്തൊക്കെയോ തകർന്നു വീഴുകയാണ്. മനസ്സു വേദനിക്കുകയാണ്.

മുമ്പിൽ തൂക്കിയിട്ട ഹെഡ്ഫോണിൽക്കൂടി പശ്ചാത്തലസംഗീതം നേരിയ ശബ്ദത്തിൽ ഒഴുകി വന്നു. ഹെഡ്ഫോണെടുത്തു തലയിൽ വയ്ക്കാൻ ജോസ് ആംഗ്യം കാണിച്ചു. അയാൾക്കു ഹെഡ്ഫോണെടുത്തു തലയിൽ വയ്ക്കാം, പല്ലവി തുടങ്ങാം. 'ചെമ്പോത്തേ, പോത്തേ, നിന്റെ...' തൊട്ടടുത്തു നില്ക്കുന്ന പെൺകുട്ടി അയാളെ പകച്ചുനോക്കുകയാണ്. ഇല്ല മോളേ, ഇതിനു ഞാനില്ല. 'ചെമ്പവേ, പൂവേ' എന്നു തുടങ്ങുന്ന പാട്ട് അയാൾ ഇന്നലെ രാത്രികൂടി ടി. വി.-യിൽ കേട്ടിരുന്നു. ഇല്ല തന്നെക്കൊണ്ടതു നശിപ്പിക്കാൻ വയ്യ. അയാൾ കാബിനിൽനിന്നു പുറത്തു കടന്നു.

'എന്തുപറ്റി സാർ?'' ജോസ് ഓടിവന്നു.

'ജോസ്, എന്നെക്കൊണ്ട് ഇതു പറ്റില്ല. ഞാൻ വിചാരിച്ചത്...'

'എന്താ പറ്റിയതു് സാറേ?'

'ഞാൻ വിചാരിച്ചത് വല്ല ഭക്തിഗാനങ്ങളോ, ലളിതഗാനങ്ങളോ ആയിരിക്കുമെന്നാണ്.'

'ഇതിനെന്താ കഴപ്പം സാറേ?'

എന്താണ് കഴപ്പമെന്നു പറയാൻ അയാൾക്കും അറിയില്ല. ഇതു ശരിയല്ലെന്നു മാത്രം അറിയാം. സംഗീതജ്ഞൻ ചെയ്യേണ്ട കാര്യമല്ല ഇതു്. ഇതൊക്കെ ചെയ്യാൻ മിമിക്രിക്കാരും പാരഡിക്കാരുമുണ്ട്.

'ഇതൊന്നും ശരിയല്ല ജോസ്.'

'സാറേ,' ജോസ് അനുനയത്തിൽ പറഞ്ഞു. 'ഇതൊക്കെ നമ്മൾ ചെയ്യില്ലെങ്കിൽ വല്ല അലവലാതികളും ചെയ്യും. ഭേദം, കറച്ചറിവുള്ള നമ്മൾ ചെയ്യുകയല്ലേ?'

അയാൾ വെറുതേ തലയാട്ടുക മാത്രം ചെയ്തു.

'നമ്മുടെ സമയം പോകന്നു. സാറേ, ഇതില്ട് ആലോചിക്കാനൊന്നുമില്ല.'

'എന്നെക്കൊണ്ടു പറ്റില്ല ജോസ്.'

രാമചന്ദ്രൻ വാതിൽ തുറന്നുവന്നു.

'ആ, തുടങ്ങിലേ ഇതുവരെ?'

'ഇല്ല, ചെറിയൊരു പ്രശ്നം.' ജോസ് അയാളെ സ്റ്റുഡിയോവിന്റെ ഒരു മൂലയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അഞ്ചുമിനറ്റ് നേരത്തെ കശുകശുക്കലുകൾക്ക്ശേഷം രാമചന്ദ്രൻ തിരിച്ചുവന്നു.

'നമുക്ക് പോയി ഒരു ചായ കടിച്ചു വരാം. അപ്പോഴേയ്ക്കു് ഇവർ ഈ കട്ടിയുടെ സോളോ എടുക്കട്ടെ.'

അവർ പുറത്തുകടന്നു. റസ്റ്റോറണ്ടിലെത്തുന്നവരെ രാമചന്ദ്രൻ ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. ഒരുപക്ഷേ, എന്താണ് സംസാരിക്കേണ്ടതെന്ന് ആലോചിക്കുകയായിരിക്കണം. റസ്റ്റാറണ്ടിൽ ചായക്കു മുമ്പിലിരുന്നപ്പോൾ രാമചന്ദ്രൻ വാക്കുകൾക്കു വേണ്ടി പരതുകയായിരുന്നു. വയസ്സായ മനഷ്യനാണ്. ഇവിതം മുഴുവൻ സംഗീതത്തിനു വേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞുവെച്ച ആത്മാവാണ്. അദ്ദേഹത്തെ വേദനിപ്പിക്കാൻ വയ്യ.

'ഇതൊരു വല്ലാത്ത ഫിൽഡാണ്,' അയാൾ പറഞ്ഞു. 'സാറ് ഒന്നും വിചാരിക്കരുതു്. പണ്ടൊക്കെ ആൾക്കാർക്ക് നല്ല സംഗീതം വേണമെന്നൊക്കെ നിർബ്ബന്ധണായിരുന്നു. ഇന്ന് അങ്ങനൊല്ല സ്ഥിതി. ഭക്തിഗാനങ്ങള്ู ആയിരം പേരുമ്പോ പാരഡിയും മിമിക്രിയുമൊക്കെ പതിനായിരവും ഇരുപതിനായിരവും ഒക്കെയാണ് ചെലവാകന്നതു്. അപ്പോ ഈ കാസറ്റുകൾ ഇറക്കുന്നവരെ പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യംല്ല്യ. നല്ല പ്രോഗ്രാമൊക്കെ ഇറക്കി പൊളിയുമ്പഴാണ് ആൾക്കാരത് ഇങ്ങിനത്തെ ഒരോ കാസറ്റ് ഇറക്കണതു്.'

ഗോപാലൻ നായർ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ആരേയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ ഇതിൽനിന്ന് എങ്ങിനെ ഒഴിവാകും എന്നായിരുന്നു അയാൾ ആലോചിച്ചിരുന്നതു്. നാലായിരവും ഉടർന്ന് വന്നേക്കാവുന്ന ആയിരങ്ങളും തനിക്ക് ആവശ്യം തന്നെ. പക്ഷേ, ആത്മാവിനെ പണയപ്പെടുത്തി പണമുണ്ടാക്കിയിട്ട് എന്തു കാര്യം?

'ചെമ്പോത്തെ...' എന്ന പാട്ടായിരിക്കും. അയാൾ കുറേ നേരം എന്തൊക്കെയോ ആലോചിച്ചു കിടന്നു. അച്ഛനേയും അമ്മയേയും ഓർത്തു സംഗീതത്തിന്റെ ആദിപാഠങ്ങൾ ഓതിത്തന്ന ഗുരുവിനെ ഓർത്തു. അങ്ങിനെ കിടക്കുമ്പോൾ ചുട്ടുവെള്ളം ഒലിച്ച് ചെവിയിലേക്കിറങ്ങി. താൻ കരയുകയായിരുന്നെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കി.

രാവിലെ ഒമ്പതുമണിയുടെ വണ്ടിയിറങ്ങി ബസ്സു പിടിച്ച് സ്റ്റുഡിയോവിലെത്തിയപ്പോൾ ഒമ്പതരയായി. വരാന്തയിൽ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്റ്റുഡിയൊയുടെ വാതിൽ തുറന്നു കിടന്നു.

സ്റ്റുഡിയോവിൽ റെക്കോർഡിസ്റ്റ് മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അയാൾ ടേപ്പറെക്കോർഡറിൽ സ്പൂൾ കയറ്റുകയാണ്. ഗോപാലൻ നായർ അകത്തേക്കു ചെന്നു.

'ആ, വരൂ സാറിരിക്ക.'

അയാൾ ചൂരൽ മെടഞ്ഞ കസേരയിലിരുന്നു.

'ജോസ് വന്നില്ലെ?'

'ഇപ്പോ വരും.'

'എന്താ ഇന്ന് ആർട്ടിസ്റ്റുകളൊന്നും എത്തിയില്ലെ?'

അയാൾ എന്തോ പറയാൻ പോയി. അപ്പോഴേക്ക് വാതിൽ തുറന്ന് ജോസ് അകത്തു കടന്നു.

'ആ, സാറ് വന്നിട്ടുണ്ടോ?'

അയാൾ കൈ കൂപ്പി.

'ഞാൻ ഇന്നലെ ജോസിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു. അല്ലെ? ക്ഷമിക്കണം.'

'ഏയ്, ഞാനാ സാറിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചതു്. സാറിന് വിഷമണ്ടാവ്വംന്ന് ഞാൻ ഊഹിച്ചതാ. രാമചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞതോണ്ട് മാത്രാണ് ഞാൻ അതിന് തയ്യാറായതു്.'

'ഇന്നെന്താ ആർട്ടിസ്റ്റുകളൊന്നും എത്തിയില്ലെ?''

'ഇന്ന് റെക്കോർഡിംഗില്ലല്ലോ, മിക്സിംഗാണ്. അതിനാണ് ഞാൻ വന്നതു്.'

'അപ്പോ റെക്കോർഡിംഗ് മുഴുവനും ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞുവോ?''

'അല്ലാതെ. ഇതൊക്കെ ചുരുങ്ങിയ ചെലവില്ട് തട്ടിക്കൂട്ടിണ്ടാക്കണ പ്രോഗ്രാമല്ലെ സാർ. ഒരു ദിവസം കൂടുതലെടുത്താൽ ചുരുങ്ങിയതു് പതിനായിരത്തിന്റെ അധികച്ചെലവാണ്.'

'അപ്പോ മെയിൽ വോയ്സ് ആരാ പാടിയതു?'

'അതു് ഇവിടെത്തന്നെ ട്രാക്കപാടണ പയ്യനാണ്, മോഹൻ. സാറ് ഇന്നലെ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവും.'

ഗോപാലൻ നായർ എഴുന്നേറ്റു. ഇനി തനിക്കിവിടെ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല.

'സാറ് പോവ്വാണോ?'

അയാൾ വാതിലിനടുത്തേക്ക് നടന്നു. ജോസ് ഒപ്പം വന്നു.

'സാറ് ഒന്നും വിചാരിക്കരുതു്.' അയാൾ പറഞ്ഞു. 'ചുരുങ്ങിയ ചെലവില്ട് പ്രൊഗ്രാം ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണ് പ്രൊഡ്യൂസർ പറഞ്ഞിരുന്നതു്. സാറിന്റെ കാര്യം രാമചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞപ്പോ ഞാൻ പ്രൊഡ്യൂസറെക്കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിച്ചതാ. സാറിന് തരുന്ന പണത്തിന്റെ പകതിയേ മോഹന് കൊടുക്കേണ്ടു. അപ്പോ പിന്നെ എനിക്ക് പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ കഴിയില്ല.'

'ശരി, ഇനിയെപ്പോഴെങ്കിലും കാണാം.'

അയാൾ ജോസിന്റെ മുഖത്തു നോക്കാതെ പുറത്തു കടന്നു.

പുറത്ത് തെരുവിലെ ചൂടിൽ അലിഞ്ഞു ചേരാനായി, കോണിയുടെ അവസാനത്തെ പടിയിൽനിന്ന് കാലെടുത്തു വെക്കുമ്പോൾ, അയാൾ ആലോചിച്ചിരുന്നതു് തിരിച്ചുചെല്ലുമ്പോൾ കുട്ടികളോട് എന്തു പറയുമെന്നായിരുന്നു.

□

ഇ. ഹരികുമാർ

1943 ജൂലൈ 13-ന് പൊന്നാനിയിൽ ജനനം. അച്ഛൻ മഹാകവി ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. അമ്മ ഇടക്കണ്ടി ജാനകി അമ്മ. കൽക്കത്തയിൽ വച്ച് ബി. എ. പാസ്സായി. 1972-ൽ ലളിതയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മകൻ അജയ് വിവാഹിതനാണ് (ഭാര്യ: ശുഭ). കൽക്കത്ത, ദില്ലി, ബോംബെ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ജോലിയെടുത്തു. 1983-ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. 1962 തൊട്ട് ചെറുകഥകളെഴുതി തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ കഥാസമാഹാരം 'കൂറകൾ' 72-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പതിനഞ്ചു കഥാസമാഹാരങ്ങളും ഒമ്പത് നോവലുകളും ഒരു അനുഭവക്കുറിപ്പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

- 1988-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം 'ദി നോസറിന്റെ കുട്ടി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 1997-ലെ പത്മരാജൻ പുരസ്കാരം 'പച്ചപ്പയ്യിനെ പിടിക്കാൻ' എന്ന കഥയ്ക്ക്.
- 1998-ലെ നാലപ്പാടൻ പുരസ്കാരം 'സൂക്ഷിച്ചുവച്ച മയിൽപ്പീലി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2006-ലെ കഥാപീഠം പുരസ്കാരം 'അനിതയുടെ വീട്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2012-ലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയ്ക്കുള്ള കേരള സ്റ്റേറ്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ് 'ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പാദം' എന്ന കഥയ്ക്ക്.

ആഡിയോ റിക്കാർഡിങ്, വെബ് ഡിസൈനിങ്, മൾട്ടിമീഡിയ പ്രൊഡക്ഷൻ, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ 2004 വരെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, റിവർ വാലി ക്യാംപസ്, മലയിൻകീഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇന്ത്യ 695571
URL: <books.sayahna.org>